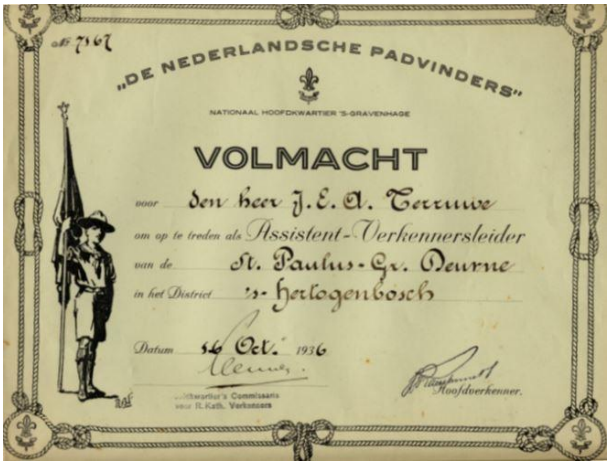
Jo Terruwe

Johan Ernst Antoon (Jo) Terruwe is geboren op 22 maart 1913 in Vierlingsbeek. Hij was de zoon van Johannes Theodorus Terruwe (1885-1950) en Catharina Theresia Ernestina Huberta Korbmacher (1881-1969). Hij was een broer van de bekende Deurnese psychiater Anna Terruwe (1911-2004). In 1921 verhuisde het gezin naar Deurne.

Hij bezocht de lagere jongensschool aan de Visser en de Sint-Henricus Ulo aan de Schoolstraat in Deurne.

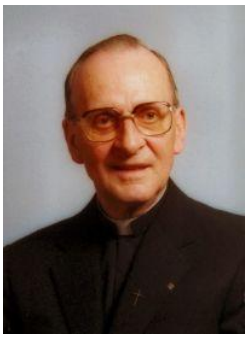

In 1934 werd in Deurne door kapelaan van Kemenade en Harrie van der Burgt het initiatief genomen om de katholieke St. Paulusgroep, onderdeel van de katholieke Verkenners, op te richten. Harrie haalde in juni 1934 zijn erkenning voor Scouting. Na een half jaar waren 24 jongens lid. Jo was één van de eerste leden van deze verkennersgroep. Op 16 oktober 1936 haalde hij zijn volmacht om als assistent-verkennersleider op te treden. Het eerste onderkomen werd de zolder van het voormalige kloostergebouw van Sancta Maria aan de Visser. Al snel werd er ook een Voortrekkersstam opgericht. Van pastoor Roes kregen de verkenners toen een beter onderdak in de blokhut bij het patronaat Rust Roest. Kapelaan van Kemenade werd in januari 1937 opgevolgd door kapelaan Lam. De groep was erg actief en ondernam rond de Wereld Jamboree 1937 diverse activiteiten. Rond de jaarwisseling 1935/1936 verkochten de verkenner meer dan 280 propagandaboeken. Voor de Jamboree ontvingen ze een aantal Tsjechische deelnemers die zij tijdens de Jamboree bezochten. Na de Jamboree hield de groep een kamp in de bossen tussen Oostrum en Geijsteren.

Jo werd tijdens de Tweede Wereldoorlog op 30 juni 1941 in Frankrijk tot priester gewijd en droeg op 13 juli 1941 zijn eerste plechtige heilige mis op in de Willibrorduskerk van de oude parochie in Deurne-centrum. Hierna ging hij weer terug naar Frankrijk.

Hij werd op 11 maart 1943 in Frankrijk door de Gestapo gearresteerd en naar Duitsland overgebracht, waar hij het laatst verbleef in het concentratiekamp Dachau. Vijf jaar lang

bevond zich in Dachau de grootste religieuze gemeenschap ter wereld. 2771 geestelijken waren opgesloten binnen de omheining van dit grote concentratiekamp. 1034 van hen vonden er de dood. Onder de gevangenen waren 2579 Rooms Katholieke priesters en seminaristen uit 38 landen, 109 protestantse predikanten, 30 orthodoxe geestelijken en twee Islamitische imams. Titus Brandsma was één van hen. Op zondag 30 april 1945 werden de 1100 priesters door de Amerikanen bevrijdt. Op 26 mei 1945 keerde Jo in Dammartin, Frankrijk, terug, waar de Fransen hem een geweldige ontvangst hadden bereid.

In juli 1947 bracht pastoor Terruwe, samen met een groepje Franse zangertjes en zangeresjes, een bezoek aan Deurne. Er werd tevens een voetbalwedstrijd tussen de Deurnese en Franse jongens georganiseerd. De kinderen overnachtten in de blokhut van de verkenners. In april 1977 ontving hij de hoge en zeldzame onderscheiding *de Academische Palm voor diensten, aan de Franse cultuur bewezen*. De Franse regering wilde daarmee uitdrukking geven aan haar grote waardering voor het vele goede werk, dat Terruwe gedurende tientallen jaren met name voor de Franse jeugd deed, onder meer door de organisatie van vakantiereizen naar Nederland. Later werd hij priester van het bisdom Meaux in Frankrijk.

Hij overleed op 30 juli 1989 in Deurne en werd begraven op begraafplaats Jacobshof in Deurne.

Meer informatie

Johan Ernst Antoon Terruwe (1913-1989) - DeurneWiki
Sint-Paulusgroep - DeurneWiki
Foto De eerste Sint-Paulusgroep voor het parochiehuis Rust Roest na de installatie in 1934.
Weest paraat; officiëel orgaan van de Nederlandsche Padvinders, jrg 21, 1936, no. 10, 1936 » 1936-11 - Pag. 29 | Delpher
Gazet van Limburg » 19 mei 1945 - Art. 14 | Delpher
Nederlands Dachau Comité - De priesters van Dachau
St Paulus Groep
Deurne - Begraafplaats Jacobshof - - graf 1642490
Nederlands Bidprentjes Archief - bidprentje van: Johannes Ernst Antoon (Jo) Terruwe

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op http://vrijheid.scouting.nl voor meer informatie en alle andere verhalen.